

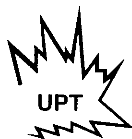

POBOŽNOST

DVANAEST SUBOTA NA ČAST BEZGRJEŠNOJ

POBOŽNOST DVANAEST SUBOTA NA ČAST BEZGRJEŠNOJ

Knjižnica

U PRAVI TRENUTAK
389

Uređuje i odgovara
IVAN ZIRDUM

Izdavač
Karitativni fond UPT
NE ŽIVI ČOVJEK SAMO O
KRUHU
ĐAKOVO

Tisak
Novi Time, Đakovo

POBOŽNOST
DVANAEST SUBOTA
NA ČAST BEZGRJEŠNOJ

ĐAKOVO, 2000.

Ova knjižica je izvadak iz molitvenika "VIJENAC BEZGRJEŠNOJ DJEVICI MARIJI". koji su u Splitu prije pedesetak godina izdali Franjevci Konventualci

Knjižica se može naručiti na adresu:

Knjižnica
U PRAVI TRENUTAK
31400 ĐAKOVO, pp 51
Tel. / Fax: (031) 811 / 774

POBOŽNOST DVANAEST SUBOTA NA ČAST BEZGRJEŠNOJ

Pobudu na ovu lijepu pobožnost nalazimo u viđenju sv. Ivana Evanđeliste. On vidi divnu ženu suncem odjevenu, mjesec joj bijaše podnožje, dok joj je glavu resila kruna od dvanaest sjajnih zvijezda. Sv. Crkva uvijek je učila, da se ovo viđenje odnosi na bezgrješnu Djevicu; stoga su bogoljubne duše s pravom cijenile, da će prečistoj Djevici biti ugodna svaka pobožnost, koja spominje ovaj otajstveni broj od dvanaest zvijezda. Zato već u osamnaestom vijeku znamo, da je na poticaj sinova sv. Franje znatno bila proširena pobožnost Dvanaest subota.

Da se dakle potaknu bogoljubne duše na ovu lijepu i korisnu pobožnost na

čast i slavu bezgrješne Djevice Majke i Posrednice naše, naumilo se izdati ovo dvanaest kratkih razmatranja, koja će dobro doći svima, koji budu htjeli da počaste Majku Božju ovom pobožnošću od Dvanaest subota.

Prva subota

VJEČNI OTAC I MARIJINO BEZGRJEŠNO ZAČEĆE

Sv. Ivan Apostol pripovijeda nam u knjizi Otkrivenja, da je vidio Mariju suncem odjevenu, okrunjenu svijetlim zvijezdama, a za podnožje bijaše joj sjajni mjesec. Tko bi mogao zgodnije od te prilike istaknuti svetost i veličanstvo, na koje je Svevišnji uzvisio Mariju svoju milu kćerku u prvom času njezina Začeća? Po tomu uviđamo da je Marija pravo remekdjelo ruku Božjih, koju je on okitio takvim nebeskim darovima i milostima, da je Marija iza Isusove ljudske naravi, najsavršenija, najsjajnija slika Božja između svih stvorova; stoga ona nije mogla biti ni za

čas zapostavljena kojem drugom stvoru. Ona, kao prvorođena i mila Kćerka vječnoga Oca, morala je biti kao Kraljica nad svim stvorovima, morala je biti odjevena suncem sjajnih povlastica i ljubavi svoga Stvoritelja. Ona je od njega od vijeka određena bila za Majku Sina Božjega, stoga je morala biti dostojna te uzvišene časti još u prvom času svoga Začeća. Marija nam se morala pokazati okićena neizrecivom povlasticom, kojom nam se nijedan čovjek nije mogao, a niti će nam se igda moći pokazati, radi koje je ona bila sačuvana od svake ljage istočnog grijeha još u prvom času svoga Začeća. Pamet ljudska ne može pravo shvatiti, koliko je bila uzvišena Marija ! Kad bismo mi mogli da dobro shvatimo otajstvo Utjelovljenja Sina Božjega, kojim su se združile dvije naravi: božanska i ljudska u jednoj te istoj osobi, tad bismo tek mogli shvatiti, kako je

uzvišena, kako je otajstvena čast Majke Bogočovjeka! Velike je dakle milosti, neopisivu slavu Bog podijelio Mariji, Majci svoga jedinorođenoga Sina! – Divi se, dušo moja, tomu remekdjelu ruku Božjih, toj bezgrješnoj Djevici i Kraljici svih stvorova, toj prvorođenoj i miloj Kćerci vječnoga Oca!... Pridruži se nebeskim Kerubima i Serafima, da dostojno zapjevaš pjesmu zahvalnicu nebeskome Ocu, što je tako uzvisio našu milu nebesku Mariju!...

Sada svrati svoj pogled na vlastitu dušu! Bog je tvoju dušu obdario nebrojenim darovima i milostima, a ipak koliko si je puta okaljao i vrlo teškim grijesima?...Koliko li puta ti nisi rasipao poput sina rasipnika nebrojena dobra i milosti, kojima te Bog obdario?... Sada okaj svoju nevjernost i reci poput sina rasipnika, vratit ću se Ocu svomu, Ocu nebeskomu!

A Ti nebeska Kraljice, baci svoj mili pogled na ovoga svoga nevjernog sina! Sjeti se, bezgrješna Djevice, da Te je Gospodin toliko uzvisio, toliku Ti je moć udijelio iz ljubavi prema nama grješnicima! Privedi me, mila Majko moja, k Ocu nebeskomu, da mi bude milostiv i da me primi u krilo svoje. Obrani me, Kraljice moguća, od svih neprijatelja duše moje, koji se neprestano na me zalijeću, da me istrgnu iz naručja nebeskoga Oca. Tebi ću za to uvijek biti zahvalan, Tebe ću neprestano hvaliti i slaviti, da po Tebi i s Tobom uzmognem hvaliti i slaviti vječnoga Oca na vijeke. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:* "Blagoslovljeno sveto i neokaljano Začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Druga subota

UTJELOVLJENA RIJEČ BOŽJA I MARIJINO BEZGRJEŠNO ZAČEĆE

Riječ Božja, jednorođeni Sin Svevišnjega, smilova se rodu ljudskomu, vidjevši, u kakvu se je nevolju bio strovalio nakon izgubljene milosti Božje zbog grijeha naših praroditelja Adama i Eve. On, iz neizrecive ljubavi prema unesrećenomu ljudskom rodu, utanači da će poprimiti pùt našu, te da tako uzmogne za nj zadovoljiti pravdi nebeskoga Oca. U tu je svrhu želio primiti tijelo u utrobi jedne od Adamovih kćeri. Ali kako da on, Bog, sama svetost, primi pùt od žene, koja je i za časak bila okaljana grijehom, podložna sotoni? To njemu nije dolikovalo, stoga on izabra za svoju Majku

ženu, koju je otkupio još prije njezina Začeća s obzirom na svoju neprocjenjivu krv, koju je imao da prolije za spasenje ljudskoga roda. On odabra Mariju za milu svoju Majku! – Mi svi, Adamovi potomci, rođeni smo sinovi srdžbe i sužnji sotone; ali zbog neizmjernih zasluga Otkupitelja roda ljudskoga, radi njegove presvete krvi, bivamo oslobođeni od paklenog sužanjstva, i biva nam povraćena pravednost, u kojoj su stvoreni bili naši praroditelji. Ali naš Spasitelj nije htio, a nije mogao ni dopustiti, da se isto zbude na njegovoj Majci u čijoj je utrobi želio primiti tijelo; stoga je on htio, da na njoj pokaže veliku moć otkupljenja, primjenivši na nju njegove čudotvorne plodove, još prije prolivene svoje presvete krvi, u tolikoj mjeri, da ona bude: ne očišćena, nego sačuvana od svake i najmanje istočne ljage još u prvom času svoga Začeća. Jedino je Marija bila ona

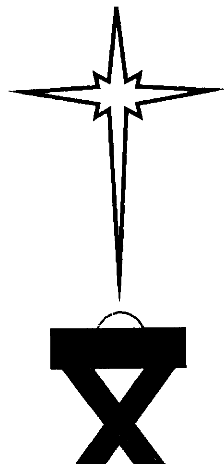
sretna kći Adamova, koja bijaše potpuno sačuvana i od same sjene istočnoga grijeha. To je njoj dolikovalo kao Majci Spasiteljovoj, kao Suotkupiteljici roda ljudskoga i kao Posrednici između nas i njezina božanskoga Sina!... To je navelo utjelovljenu Riječ Božju da okiti dušu odabrane Majke svoje puninom posebne milosti, koje su bile potrebite da se ona iskaže najdostojnijom svega toga još u prvom času svoga Začeća. – Neka je hvala, vječna slava i čast Tebi, Kriste, Kralju i Spasitelju naš, jer si tako okitio dušu Majke svoje, Suotkupiteljice naše, Posrednice naše!

Vječna je Riječ iskazala sve svoje umijeće, svu svoju ljubav, da i mene, uz cijenu svoje neprocjenjive krvi, otkupi!... Dobri je Isus sve poduzeo da me otme od sužanjstva neprijatelja paklenoga i da me k Bogu privede. A ja, ne samo da mu nisam uvijek bio vjeran i

zahvalan, nego sam ga često još i prezirao, vrijeđao i sramotio! ... Jadna li mene! ... Komu da se utječem nego neoskrvljenoj Djevici, Posrednici našoj, da me ona raskajanog privede Otkupitelju momu, da mi se on smiluje i da mi oprosti neharnost moju?

Bezgrješna Djevice, Suotkupiteljice roda ljudskoga, Posrednice naša, evo mene grješnika k Tebi. Priznajem da sam nedostojan prikazati se tvomu božanskomu Sinu, zato se Tebi utječem, da me Ti svojim svetim zagovorom k Isusu privedeš, da mi on oprosti dosadašnje grijehe moje i neharnost moju, a ja obećajem da ću mu odsad biti vjeran, sve dok me Tvojim zagovorom ne primi u nebo, da ga ujedno s Tobom slavim na vijeke. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:* "Blagoslovljeno sveto i neokaljano Začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Treća subota

DUH SVETI I MARIJINO BEZGRJEŠNO ZAČEĆE

Već smo razmišljali kako je vječni Otac odjenuo suncem svoju ljubljenu Mariju, suncem sjajnih povlastica i svoje ljubavi; kako je utjelovljena Riječ izlila na nju, svoju milu Majku, neizmjerne plodove otkupljenja u tolikoj mjeri, da ju je sačuvala od svake ljage istočnoga grijeha već u prvom času njezina Začeća. Tko bi dakle mogao i najmanje posumnjati da se i Duh Sveti nije natjecao da i on uresi svoju zaručnicu Mariju svim bogatstvom milosti i darova nebeskih? Duh Sveti, taj posvećujući Duh, neprestano ulijeva u duše vjernika milost i darove nebeske. Koliko jedna duša raste u milosti pred očima Božjima, toliko i

Duh Sveti obdariva tu dušu darovima i milostima nebeskim: toliko više rasvjetljuje njezinu pamet da upozna dobro, i potiče njezinu volju da upozna dobra i vrši ih. Ako je Duh Sveti tako darežljiv dušama svih vjernika, koliko li je više morao obdariti svoju Zaručnicu Mariju u samom času njezina Začeća svim izvanrednim nebeskim darovima? Nijedan svetac nije pred Bogom toliko uživao milost, da mu je došao Anđeo nebeski i rekao mu kao Mariji, u ime Božje: "Zdravo milosti puna!" Stoga ni jedan Svetac, pa kako znamenit on bio, nije mogao dobiti od Duha Svetoga sve njegove darove i milosti u tolikoj mjeri kao Marija, naša .nebeska Majka. Stoga tko može shvatiti veličinu i savršenost darova, kojima je bila obdarena Marija od Duga Svetoga, u času svoga Začeća? ... Štoviše, i sve druge duše, koje su u milosti Božjoj, zaručnice su Božje,

ukoliko Bog u njima prebiva i s njima je u najtjesnijoj vezi; ali Marija je na osobit način mila Zaručnica Duha Svetoga: To je ona Golubica, ona Prijateljica, ona jedina Zaručnica iz knjige Pjesme nad pjesmama, jer je ona začela u prečistoj svojoj utrobi jedinorođenoga Sina po Duhu Svetomu! Promisli zato, kako li je on trebao da je u najvećoj mjeri okiti svim svojim darovima, da ona bude dostojna velikoga otajstva, utjelovljenja Riječi Božje! ... Sada tek mogu da nešto shvatim, naoskrvnjena Djevice, razlog zašto je Duh sveti obasuo Tvoju dušu nama tako neshvatljivom mudrosti i ljubavi njegove!

I mene je Duh Sveti toliko puta rasvijetlio i obdario raznim darovima, a ja, kako sam mu se iskazao nezahvalnim? ... Koliko li sam ga puta ražalostio? ... Koliko sam puta prezreo njegova sveta

nadahnuća? ... Više puta sam ga dapače potjerao iz hrama duše svoje, da se poklonim kojemu sramotnom kumiru!

O Zaručnice Duha Svetoga, obraćam se k Tebi, da me zagovaraš pred svojim nebeskim Zaručnikom, koji je vječna ljubav. Zagovaraj me pred njim i isprosi mi da on u me uđe sa svojim darovima, te da duša moja postane pravim hramom njegovim, u komu nek on ostane za života moga, i da budem dostojan biti u njegovoj vječnoj ljubavi na vijeke. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:*
“Blagoslovljeno sveto i neokaljano Začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje.”

Četvrta subota

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE I GRIJEH

Svi potomci Adamovi moraju snositi teške posljedice istočnoga grijeha. Svi se rađaju okaljani tim grijehom, stoga netom su začeti, već su u neprijateljstvu Božjemu, radi neposlušnosti praoca našega Adama, koji je iznevjerio Boga u raju zemaljskomu. Svi smo mi dakle od prvoga časa svoga začeća sinovi srdžbe i neprijatelji Božji! Jedina je Marija, naša nebeska Majka, još od prvoga časa svoga Začeća sačuvala prijateljstvo Božje. Zato i jest da nju jedino Bog naziva: "Prijateljice moja!" Nju su sve tri osobe presvetoga Trojstva okitile takvim milostima i darovima nebeskim, da je ona radi toga ostala slobodna od ljage istočne! Ona je jedina u prvom času svoga Začeća satrla

oholu glavu zmiji paklenoj, baš u času kad je sotona k njoj pristupila, da je podvrgne pod svoju vlast! Marija je dakle ona svijetla zvijezda, koju ni za čas ne potamni istočni grijeh! ...Svima nama koji se rađamo u istočnom grijehu, taj donese sobom u našu dušu slaboću, koja je uzrok da smo uvijek skloniji zlu nego dobru; zato čovjek, i nakon oprane ljege istočnoga grijeha u sv. krštenju, lako se povraća na grijeh. Jedino je Marija, koja nije ni za časak bila okaljana istočnim grijehom, očuvala u duši onu svoju prvotnu pravednost, u kojoj je Bog prvoga čovjeka stvorio, i tako nije bila podložna nijednom osobnom grijehu. Njezin je um tako bio rasvijetljen da nije imala pred očima nego dobro; a volja joj je bila tako ojačana da nije nikako mogla smalaksati niti u najtežoj prigodi! Neoskrvnjena Djevica bila je dakle u prvom času svoga Začeća, ne samo sačuvana od istočne

ljage, nego i od svake sklonosti na bilo koji grijeh!

A ja, kako li sam jadan! I meni je duša bila očišćena milošću Božjom od istočnoga grijeha, a ipak sam je ja nanovo okaljao tolikim grijesima i tako sam ne samo jednom nego i više puta izgubio milost Božju! ... U mojoj teškoj nevolji, tješi me misao, da je Svevišnji podijelio mojoj nebeskoj Majci tolike povlastice baš radi mene nevoljnika; stoga, iako priznajem, da po sebi ne bih mogao zadobiti oproštenja zbog tolikih svojih nevjernosti, utječem se Tebi, mila moja Majko, Marijo.

Evo me dakle prostrta pred Tobom, bezgrješna Djevice, Posrednice naša! Ti poznaješ dobro moju slaboću, zbog koje sam mnogo puta Boga uvrijedio, Ti mi se dakle smiluj! Ti budi pred Bogom Odvjetnica moja, da mi on oprosti sve prestupke, da opere dušu

moju od svih grijeha mojih i da mi podijeli potrebite milosti da je više nikad ne okaljam, nego da ju čistu očuvam na sve vijeke. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:*
"Blagoslovljeno sveto neokaljano Začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Peta subota

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE I LJUDSKE STRASTI

Sretno je bilo stanje u kojem je Bog stvorio prvog čovjeka! Blaženo je upravo bilo to stanje! ... Ali zbog Adamova prestupka protiv zapovijedi Božje, upade on i svi njegovi potomci u bezdno svake nevolje. Nakon toga prekršaja svi smo podložni ne samo smrti i raznovrsnim tjelesnim bolestima, nego je i duša naša bila upravo osakaćena! U njoj je nastao teški preokret. One iste duševne moći, kojima je Bog uresio nevine duše naših praotaca Adama i Eve, da se pomoću njihovom lakše zanose za onim što je dobro i ustraju u dobru, uza sve protivnosti i poteškoće, pretvorile su se u sadašnje

naše strasti, koje zauzeše prevlast u našoj duši, te su postale nepresušivo vrelo svih naših grijeha. Te duševne moći, kako ih je Bog stvorio, morale su nam služiti da uvijek pravim zanosom težimo za dobrim i svetim stvarima i da ih rado, veselo i lako vršimo, dočim nakon istočnog grijeha, one su tako poremećene da se najlakše povedemo za svakom neurednošću i za svakim zlim primjerom! Bog nam je bio dao i tu duševnu moć da slijedimo dobro s velikom lakoćom uza sve suprotnosti, dočim sada, nakon grijeha naših praotaca, tako smo u tomu oslabili, da strepimo pred križem, tugom, nevoljom u suprotivštinama; dapače, netom nam se nešto neugodno desi, odmah se srdimo, jadikujemo i napokon proklinjemo! ... Eto kako su se poremetile naše duševne moći! ... No bezgrješna Djevica i u tomu je iznimka. U njoj su se očuvale te duševne moći u prvobitnom svom sjaju,

onakve, kakve je uživao prvi naš otac, dok je još bio u milosti Božjoj u raju zemaljskom. Sretnih li posljedica bezgrješnog Začeća.

One iste moći, koje su Mariji služile da postane onako velika i savršena, u nama su danas poticale na neuredne požude! ... Ona duševna moć, koja je Majci Božjoj ulijevala toliku jakost i odvažnost, da je ponizno i strpljivo podnijela one poteškoće boli za vrijeme muke i smrti svoga jedinorođenoga Sina, tako se u nama izrodila, da ne samo da ne možemo podnijeti nikakove muke, nepravde ili uvrede, nego da se i takvoj srdžbi prepuštamo da često više sličimo nerazumnim životinjama, nego li razumnom biću. Sve dakle one lijepe duševne moći kojima je Bog bio uresio prvoga čovjeka i koje su resile bezgrješnu Djevicu, u nama su se pretvorile u strasti, koje nas sve više odalečuju od Boga, te je

radi njih duša naša neprestano nemirna, nezadovoljna, tužna i žalosna! ... Jadnih li nas, kakve li sve nevolje nisu nam nanijeli naši praroditelji Adam i Eva!

Priznajem da su mi strasti velika i teška zapreka da vjerno Bogu služim! Neuredne požude, koliko li rana nisu zadale duši mojoj! ... Neukroćena srdžba moja do kakvih li me neugodnosti ne dovodi, do kakovih uprav bjesnila? ... Obećajem ti, Bože moj, da ću od sada krotiti svoje strasti. K Tebi se utječem, Prečista Djevice, da mi pomogneš.

O Marijo, Suotkupiteljice naša, Ti si sa svojim jednorođenim Sinom tolike boli i muke jako i ustrpljivo podnijela za otkupljenje duša naših, isprosi mi milosti da ugušim u sebi sve neuredne strasti, da duša moja postane jaka i ustrajna u težnji za nebom i uz cijenu najvećih muka, trpljenja i suprotivština,

te da od sada vjerno služim Bogu i Tebi, neokrnjena Djevice, na sve vijeke. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:*

"Blagoslovljeno sveto i neokaljano začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Šesta subota

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE I PAKLENE SILE

Od časa kad je Bog upravio one teške riječi zmiji paklenoj, nakon što je ona navela praroditelje naše da prekrše zapovijed Božju u raju zemaljskomu, veleći joj da će postaviti neprijateljstvo između nje i žene od njezinih potomaka, od onog časa paklene sile neprestano navaljuju na ljude nebrojenim napastima, da ih od Boga odaleče i k sebi privuku. Teška je, preteška borba koju radi toga moraju podnositi duše naše s tim moćnim i lukavim neprijateljem! Sotona, neprijatelj naš, kako veli sv. Petar: "Neprestano nas obilazi, kao ričući lav, nastojeći da nas proždre."; stoga vjerne duše moraju napinjati sve svoje sile, da ne upadnu u

njegove zamke, da ne izgube milosti Božje. Mi smo od prvoga časa svoga postanka bili neprijatelji Božji i robovi paklenskih sila, jer smo baštinili istočni grijeh; ali zbog dobrote i ljubavi Spasitelja našega Isusa Krista, u svetom krštenju bili smo oprani od te istočne ljage, i tako smo postali poslanici Božji. Paklene sile ne mogu trpjeti to naše oslobođenje od njihove vlasti, zato nas neizrecivo mrze i zavide, stoga napinju svoje sile da nam otmu dobivenu nevinost i prijateljstvo Božje. Koliko teških borbi, koliko raznolikih i zamamnih zamki ne mora kršćanska duša proći i prekoračiti, ako neće da se u njih zaplete i da izgubi milost Božju? ... Sotona se poslužuje svim sredstvima protiv naših duša, samo da uspije u svom naumu: on nam buni naše vlastito tijelo, koje se neprestano podiže protiv našega duha; huška svijet, prijatelje naše, znance naše, ne bi li nas oni

zaveli svojim primjerom, svojim nagovorom i svojim nametanjem, te da se od Boga odalečimo i zapletemo u paklenske mreže. Neprijatelj dakle duše naše ne da nam mira ni pokoja, dok nas god ne zavede, dok nas od Boga ne odaleči! Teška je ovo borba! Dobro veli sv. Job, da je život naš na ovoj zemlji borba.

Neoskrvljena Djevica bila je sačuvana i od te teške nevolje. Ona je u prvom času svoga Začeća već bila puna milosti. Sotona nije ni za čas imao vlast nad njom, pa se je pred njom svijao od muke, jer je upoznao u njoj obećanu ženu, po kojoj se ruši njezino kraljevstvo, koja gazi glavu zmiji paklenoj!

U svojim teškim borbama, u kojima često i prečesto podlegnem, komu da se obratim za pomoć? ... K Tebi se, prečista Djevice utječem, da mi pomog-

neš u svakoj kušnji, u svakom nasrtaju paklene zmije, i da Ti za me satreš glavu njezinu, da tako nigda više ne sagriješim.

Prečista Djevice, moguća Majko moja, Ti si jedina moje ufanje, obrana moj, štit moj! Nemoj me, mila Majko, nigda zapustiti, jer sam ja tako slab da bi bez Tvoje pomoći odmah podlegao na radost i veselje naprijatelja duše moje. Dopusti mi da se zaklonim pod plaštem Tvojim, da se uz moguće odvjetovanje Tvoje s uspjehom borim protiv svih neprijatelja svojih, i da tako jednom sretno ujedno s Tobom uživam na vijeke i vječnu slavu. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:*
"Blagoslovljeno sveto i neokaljano začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Sedma subota

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE I VLAST NAD SAMIM SOBOM

Svemogući i milostivi Bog obdario je čovjeka darom razuma, da može upoznati što je dobro, da ga slijedi, da vidi što je zlo, da ga izbjegava. Također uresi ga slobodnom voljom da njom vlada i bdije nad sobom: da spriječi razumu da se ne zanese za onim što nije pravo i dobro; da suspreže sve vlasti svoje i da se njima jedino služi da lakše vrši ono što je Bogu ugodno; da vlada nad svim svojim duševnim moćima i sve upravlja u smislu svrhe za koju ga je Bog stvorio. Eto zašto je dobri Bog okitio čovjeka tim lijepim darovima! Ali zbog prvoga grijeha našeg praoca Adama i ti su se darovi izrodili!

Zbog toga grijeha u čovjeka se sada sve protivno događa. Naš razum zaslijepljen je strašću, često sudi da je istinito ono što je krivo; misli da je dobro ono što je u sebi zlo; drži svojom dužnošću da izvrši ono što ga upropašćuje! – Istodobno volja, umjesto da ona upravlja našim bićem, daje se zavađati od neurednih strasti tako da bi se moglo reći, strasti su one koje nama vladaju i upravljaju, a ne volja, koju je Bog za to odredio. To su pravi uzroci naše propasti! ... I to je dakle jedna žalosna posljedica istočnoga grijeha! – Samo bezgrješna Djevica od toga je bila slobodna, jer kako je od prvoga časa svoga Začeća bila slobodna od grijeha, tako se nje ne dodirnuše ni posljedice istočne ljage! ... Ona je dakle očuvala svoj razum i svoju volju u onom zavidnom stanju u kojem se je nalazio Adam prije nego je prekršio zapovijed Božju. Zato je njezin razum uvijek shvaćao čisto i bistro, što je dobro i što je zlo; njezina volja bila je gospodarica i kraljica nad svim duševnim moćima i darovima. Ti su u svemu bili podložni njezinim zapovijedima tako da nijedna strast nije mogla ni najmanje utjecati na odluke njezine nepokvarene volje. Sretna si, presretna si i u tom, prečista Djevice!

Dočim ja nevoljan čamim kao rob pod vlašću neurednih svojih strasti! One prečesto tako zaslijepljuju moj razum da ja vidim zlo ondje gdje se nalazi moje dobro; vidim svoju propast, gdje je moja prava sreća! ... Strasti mi toliko zanašaju za sobom volju, da padam iz grijeha u grijeh, da se sve to većma od Boga odalečujem! ... Tužno je stanje duše moje; stoga se obraćam k Tebi, nebeska Majko moja Marijo, proseći Te za Tvoju svetu pomoć.

Bezgrješna Djevice, Ti dobro znaš u kojoj se tami nalazi moj razum,

kako je slaba moja volja. De, pomozi mi mila Majko moja, da se moj razum i moja volja otresu svih mojih dosadašnjih neurednih strasti. Rasvijetli mi razum, ojačaj mi volju, da ona potpuno zavlada mojim cijelim bićem, što ga evo posvećujem Tebi i Gospodinu Bogu za sve vijeke vjekova. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:*
"Blagoslovljeno sveto i neokaljano začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Osma subota

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE I PUNINA MILOSTI

Zdravo, milosti puna! Tako je Arhanđeo Gabrijel pozdravio bezgrješnu Djevicu! Nijedan od sinova Adamovih nije bio tako sretan da dobije takav pozdrav od poslanika Božjega; jer ni jedan nije bio toliko sretan da u prvom času svoga začeća bude sačuvan od svake ljage istočnoga grijeha. Marija je uistinu bila puna milosti, jer je njezina duša bila svijetla kao sunce žarko koje rasvjetljuje i grije sve zvijezde oko sebe; bila je prelijepa, prečista i sveta; jednom riječju: bila je potpuno savršena u svakom pogledu jer nije bila osjenjena istočnim grijehom poput ostalih duša Adamovih potomaka. Na njezinu se dušu nisu protegle

kobne posljedice istočnoga grijeha, jer ju je Bog stvorio u prvom času njezina Začeća nevinu i svetu na svoju sliku i priliku; stoga i je Marija, nebeska naša Majka, milosti puna. – No ona je milosti puna ne samo zato, što joj je duša bila slobodna od zlokobnih posljedica istočne ljage, nego još više zbog toga što ju je vječni Otac od vijeka bio odredio za Majku svomu jedinorođenomu Sinu, a Duh Sveti za svoju prečistu Zaručnicu, pa stoga je nju presveto Trojstvo uresilo posebnim obiljem raznovrsnih svojih milosti još u prvom času njezina Začeća. Ona je morala biti obdarena svakom milosti, kojom može uresiti jednu dušu samo ljubav dobrostivog Boga, te da ona bude dostojna majka Sina Božjega. Radi toga upravo Marija je uistinu puna milosti! Naš skučeni razum zapravo ne može shvatiti veličinu i moć milosti kojima je Marija bila ukrašena; ali znamo da je ona

morala uživati velike i neshvatljive milosti koje dolikuju Majci jedinorođenoga Sina Božjega i Zaručnici Duha Svetoga! ... Znamo da je ona kao takva, još od prvoga časa svoga Začeća, uživala najsavršenije darove, da uvijek bude vjerna Bogu, te izbjegava sve grijehe. Zato joj je sam Bog po svom poslaniku poručio da je ona milosti puna! ... Kakvu dakle puninu svake milosti nije Svevišnji udahnuo u dušu prečiste Djevice? ...

Za svaku dušu vrijedi više i najmanji dar vrhunaravne Božje milosti, nego li čitav svijet. I ja sam od Boga dobio toliko darova njegove svete milosti! ... A kako sam se njima služio? ... Eh, da sam bio uvijek vjeran tim darovima, do koje li se savršenosti ne bih bio popeo? ... No, nažalost, ja sam ih prezirao i rasipao poput sina rasipnoga! ... Sada uviđam svoju nevjernost, stoga odlučujem da ću odsada biti vjeran poticajima milosti

Božje. Ali poznam slaboću svoju, pa stoga se utječem Tebi, posrednice naša, da mi isprosiš od Boga sve potrebite milosti.

Bezgrješna Djevice, moje se srce neizmjerno veseli otkad je bar donekle upoznalo kakvim Te je sve milostima Bog obdario! ... I ja s Anđelom Gabrijelom usuđujem se da Te pozdravim: Zdravo, milosti puna! Ti si radi Tvojih velikih darova uvijek bila najvjernija Bogu, isprosi i meni milosti, da od sada budem i ja vjeran Bogu i da Tvojim zagovorom jednom zadobijem rajsko uživanje na sve vijeke. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:*
"Blagoslovljeno sveto i neokaljano začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Deveta subota

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE I KREPOSTI

Kršćanske su kreposti veliki dar Božji! Bez Božje pomoći čovjek ne može, kako veli sv. Augustin, niti započeti dobru misao, a kamoli kakvo dobro izvršiti! ... Bog je onaj koji ulijeva u našu dušu klice kreposti u istom času kad opere dušu našu bilo od istočnoga bilo od osobnoga grijeha. Možemo dapače reći da Bog podijeljuje krepost dušama našim, ukoliko On ulijeva u njih tolike plodonosne klice, koje, uz naše sudjelovanje, razvijaju se i izrastu do najjačih kreposnih stabala. Kad Bog odabere jednu dušu, da izvrši koje znamenito djelo, on joj dade i sve milosti potrebite za to poslanstvo; stoga, što Bog više traži od jedne duše, to više milosti joj podjeljuje!

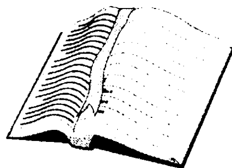
Kad je na primjer Bog odredio kojega svoga Sveca, da pridigne i preporodi kršćanstvo, kakvim li ga sjajnim krepostima nije uresio, da njima zanese duše kršćanske i u svom poslanstvu uspije? ... Takvih primjera imamo dosta u kršćanskoj povijesti! U tim Svecima upravo su sjale sve kreposti: bili su prožeti dubokom vjerom, živim ufanjem, žarkom ljubavlju prema Bogu. S druge strane bili su prama svakomu do skrajnosti pravedni, mudri i obzirni u svojim odlukama, jaki i u najtežim poteškoćama i patnjama; strogi prama svojem tijelu, ne dozvoljavajući mu ni najmanje neurednosti! Ako je Bog tako velikim krepostima uresio duše Svetaca, koje su ipak za neko vrijeme bile okaljane barem istočnim grijehom, što da zaključimo o svojoj nebeskoj Majci Mariji? ... Ona je morala biti još u prvom času svoga začeća urešena najsavršenijim krepostima, kojima je morala zasjati

Zaručnica Duha Svetoga i Mati jedinorođenoga Sina Božjega! Naša pamet nije u stanju da shvati te duboke tajne mudrosti i ljubavi Božje! ... Na tu misao jedino možemo uskliknuti: Sva si lijepa, o Marijo! U Tebi je svaka ljepota, svaka krepost i savršenost!

Moram porumeniti od stida, kad pomislim na se! ... I meni je Bog udijelio u sv. krštenju tolike darove, da ih uz svoje sudjelovanje razvijem do savršenosti! ... A što sam ja učinio? ... Na darove dobrote Božje malo sam se obazirao, jer sam često okretao leđa Bogu, te se klanjao raznim kumirima, i tako sam gubio milost i darove Božje! ... Vrijeme je da popravim svoju prošlost! ... Stoga ću nastojati da od sada iskoristim sve prigode ugodne i neugodne, da uznapredujem u zaostalim krepostima, da tako iskažem Bogu svoju zahvalnost.

Tebi se utječem, Bezgrješna Djevice i Majko moja, da me poučiš u svakoj prigodi, da me svojom sv. pomoći okrijepiš, da svaku prigodu iskoristim, vježbajući se u krepostima koje su mi potrebite za spas duše moje. Mnogo se nadam od Tvoje sv. pomoći. Dapače uvjeren sam da ću Tvojom pomoću zaista uznapredovati u kreposti i da ću jednom s Tobom uzmoći slaviti Boga na vijeke. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:* "Blagoslovljeno sveto i neokaljano začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Deseta subota

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE I ŽELJA ZA SAVRŠENOŠĆU

Budite savršeni kao što je savršen i Otac vaš, koji je na nebesima! To su riječi našega božanskog učitelja. On nas sve tim potiče da bez prestanka napredujemo u savršenosti. To je dužnost koja svakoga obvezuje, ako hoće da bude pravi posinak Božji. Svaki u svom staležu dužan je da teži za savršenosti. Sveti Pavao pišući Titu veli da je sv. Pismo korisno da čovjeka potiče da bude savršen. Slično se može reći o bezgrješnom Začeću blažene Djevice Marije. Ona otajstvena povlastica, kojom je Bog obdario našu nebesku Majku, daje nam prigodu, potiče nas, da dobro promišljamo o toj za našu dušu prevažnoj istini. A nije li valj-

da istina da je najveće, dapače jedino naše dobro, za kojim moramo težiti, usavršavanje duše naše? ... Ta zašto se mi toliko divimo bezgrješnom Začeću Marijinom, nego zato što nam se blažena Djevica Marija prikazuje velika i uzvišena, urešena izvanrednim darovima, puna svijetlih i sjajnih kreposti tako da je ona još u prvom času svoga Začeća bila uzvišena na toliki stepen savršenosti, na koji ne dopriješe Sveci ni do svoje smrti? ... Mi se Majci Božjoj divimo, jer znamo da je taj stepen njezine savršenosti, taj bjelokosni toranj njezinih uzvišenih i savršenih kreposti, bio sazidan na tvrdom kamenu njezina bezgrješnog Začeća! Bezgrješna dakle Djevica jest za nas prava škola, u kojoj učimo važnu istinu, da smo svi dužni slijediti njezine sjajne primjere, da težimo za savršenošću! Čije se srce zato ne bi zanijelo, da nju slijedi u savršenosti, vidjevši je ne samo slavnu i uzvišenu, nego sretnu i presretnu, ukoliko je ona uvijek bila slobodna od ropstva zmije paklene? Tko si ne bi želio njezinu svetu slobodu, zbog koje je ona slobodno upravljala svim svojim čuvstvima, tako da je njezino srce uvijek bilo čisto i neokaljano; plamtjelo je pravom i svetom ljubavlju prema Bogu! ... Te je plodove pobrala prečista naša Majka od milosti, kojima je bila urešena još u prvom času svoga Začeća! ... Tko dakle ne bi želio da se popne što bliže do istoga stepena savršenosti, do istih darova i milosti? ... Bezgrješna je dakle Djevica za nas, radi svoga uzvišenoga Začeća i vjernog sudjelovanja s primljenim milostima, pravi poticaj da revno nastojimo oko usavršavanja duše svoje!

Sretna li mene, ako budem neprestano nastojao da i u tomu slijedim nebesku Majku i da se što više približim

njezinoj savršenosti, koju je uživala već u prvom času svoga Začeća. – Nastojat ću dakle svim silama da se vježbam u svakoj prigodi i suprotivštini u savršenosti.

A Ti učiteljice moja, prečista Djevice, znaš kako me zasljepljuju moje strasti, da ne vidim pravoga puta k savršenosti. Ti me dakle prati i pouči u svakoj prigodi, da slijedim Tvoje primjere i doprem do one savršenosti, koju Bog od mene traži na ovom svijetu, da pak zadobijem vječnu slavu na vijeke. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:*
"Blagoslovljeno sveto i neokaljano začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Jedanaesta subota

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE I ČISTOĆA SRCA

Pomislimo da nam prečista Djevica Marija neprestano upravlja ove riječi: Sinko moj, kćeri moja, daj mi srce svoje! Da, Marija s pravom traži od nas srce i to čisto srce, poput njezina presvetoga Srca, Marija je naša Majka, a svaka majka ima pravo da je njezino dijete ljubi, časti i vrši njezine zapovijedi i njezine želje! Stoga i Marija, naša nebeska Majka, ima pravo na ljubav našu: dužni smo da joj posvetimo ljubav srca svoga. No kako bismo mi mogli ljubiti Mariju, kad bi naše srce bilo nečisto? ... Mi bismo se teško prevarili, kad bismo mislili, da možemo ljubiti prečistu Djevicu srcem koje traži prije

svega drugo, nego li da bude čisto! Ako promislimo, što je ljubav, lako ćemo se uvjeriti o toj istini. Ljubiti koga, znači nastojati da se što više združi srce naše, volja naša sa srcem i voljom osobe koju ljubimo. Kad bismo mi tvrdili da ljubimo jednu osobu, a uz to bi se uvijek protivili njezinim željama, njezinoj volji, njezinim zapovijedima, tko bi nam to vjerovao? ... Dakle, ako mi ljubimo Mariju, ako hoćemo da joj posvetimo srce svoje, ono mora biti čisto! Kako bismo mi mogli ljubiti svoju nebesku Majku, njezino prečisto Srce, a imati okaljano svoje srce? ... Ne možemo ljubiti bezgrješne Djevice, dok istodobno ljubimo grijeh, koji ona prezire i mrzi još od prvog časa svoga Začeća! Ljubiti dakle neoskrvljenu Djevicu, znači, težiti za tim da bude čisto naše srce, naša pamet i tijelo naše, tako da ugodimo svojoj miloj Majci Mariji! Mi smo dužni ljubiti Mariju, ako želimo

da nam se ona u svakoj prigodi iskaže pravom Majkom i Zagovornicom pred Bogom; ali ta ljubav mora proizlaziti iz čista srca! Bezgrješna Djevica jest Majka lijepe ljubavi; stoga ona traži od nas čistu i svetu ljubav.

Svevišnji se udostojao da stvori Mariju bezgrješnu i prečistu, da se mi uzmognemo u nju ugledati, i da tako, slijedeći njezine svete kreposti, uznastojimo oko toga, da i naše srce postane čisto i sveto, poput njezina prečistog Srca! – Kako se ja vladam u tom pogledu? ... Nažalost, namjesto da posvetim ljubav svoju nebeskoj Majci svojoj, ljubio sam neuredne strasti svoje, ljubio sam druge stvorove, koji su me sve više odalečivali od čiste i svete ljubavi, koju prečista Djevica od mene traži. Odlučujem da ću odsada poduzimati sve potrebito da se odazovem želji Majke nebeske, da postane čisto srce moje, pamet moja i tijelo

moje, i da na tom putu nigdje ne posustanem.

A Ti, mila moja Majko, vidiš moju duševnu nevolju, stoga pomozi mi, pridigni me, pokaži mi se pravom majkom, te da s Tvojom svetom pomoću, počnem čistiti dušu svoju i srce svoje od svega onoga, što bi me moglo odalečiti od Tebe i od Tvoga božanskog Sina! Podijeli mi milost, da Te od sada moje srce počne ljubiti pravom, svetom i čistom ljubavlju. Isprosi mi tu milost, te da postanem pravi i vjerni Tvoj sin, i da te uvijek slijedim za života i u vječnosti. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:* "Blagoslovljeno sveto i neokaljano začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Dvanaesta subota

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE I LJUBAV BOŽJA

Dostojan si, Gospodine Bože naš, da primiš slavu i čast! Tako bi morala neprestano slaviti Boga svaka dobra duša; jer nam je Svevišnji učinio velike stvari! On nas je stvorio iz ničega sebi na sliku i priliku; on je radi nas stvorio ovu zemlju i čitav svemir; on nas je od vijeka toliko ljubio, da je odredio da njegov jednorođeni Sin u vremenu poprimi naše trpeće tijelo, da zadovolji pravdi Božjoj uz cijenu svoje pregorke muke, za nas kukavne potomke Adamove! Gdje se može promisliti veća ljubav od te, koju nam je iskazao Gospodin? ... Što je mogao više za nas učiniti? ... Uistinu si dostojan Gospodine

Bože naš, da primiš svaku slavu i čast! ... No ljubav traži da se ljubavlju vrati! Bog nam je podijelio tolike darove i tolike milosti, da smo dužni njemu iskazivati svoju ljubav. Ali mi smo dužni njega ljubiti ne samo iz zahvalnosti zbog primljenih dobročinstava, nego i zato što on, dobar naš Otac, to od nas i traži, veleći nam: "Ljubi Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom!" Sam Bog dakle od nas traži ljubav! ... On nas je na ovaj svijet postavio, on je za nas stvorio nebo i zemlju, on nas je otkupio uz cijenu svoga jedinorođenoga Sina, on nas neprestano uzdržava i podjeljuje nam milost i darove – sve nam je to dao i daje nam uz uvijet da ga ljubimo! ... O kako je dobar Bog! ... Drugo od nas ne traži, nego samo ljubav: stoga nas i sv. Ivan uči: "Ljubimo Boga svoga, jer je on nas prvi ljubio!" On nas je od vijeka toliko ljubio, da je odabrao za Majku, Učiteljicu i Zagovornicu našu, Zaručnicu Duha Svetoga jednu od kćeri Adamovih: Mariju koju je zato očuvao od istočne ljage već u prvom času njezina Začeća i uresio je neizrecivim darovima, da ona uzmogne biti naša Posrednica i Zagovornica pred njegovim prijestoljem! Znao je on, kako smo mi slabi uza sve darove, koje nam je podijelio, pa mu njegova ljubav nije dopuštala da nas nakon otkupljenja prepusti samima sebi, nego nam je ostavio bezgrješnu Djevicu za Majku, Učiteljicu i Zagovornicu našu, da nas čuva, poučava i brani, i da nas vodi putom svete ljubavi, da uzmognemo ispunjavati Božju zapovijed: "Ljubit ćeš Gospodina Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom!"

Gospodin Bog s pravom traži od mene ljubav! ... On je sve poduzeo i učinio da me privuče k svom srcu. Dao mi je neoskvnjenu Djevicu za Majku,

Učiteljicu i Posrednicu između mene i njega. Ona će me dakle u svakoj nevolji i potrebi čuvati, poučavati i zagovarati. Ona će me najbolje naputiti i pomoći da počnem ozbiljno Boga ljubiti i u toj ljubavi napredovati.

Bezgrješna Djevice! Posvećujem se potpuno Tebi, da mi budeš Majkom i učiteljicom, da me učiš svetoj ljubavi prema mom Stvoritelju i Otkupitelju, i da ja, poput Tebe, u njoj uznapredujem! Posrednice naša, osiguraj mi svojim zagovorom sve milosti, da slijedim Tebe, Majku dobre ljubavi, u ljubavi prema Bogu za života i u vječnosti. Amen.

12 puta Zdravo Marijo, *zatim reci:*
"Blagoslovljeno sveto i neokaljano začeće blažene Djevice Marije, Majke Božje."

Posveta

BEZGRJEŠNOJ DJEVICI NA NJEZIN BLAGDAN

Marijo bez grijeha začeta! Hoću da budem sav Tvoj danas, kada se nebo i zemlja vesele Tvojoj sjajnoj povlastici bezgrješnog začeća. Tebi se danas posvećujem! Tebe, prečista Djevice, izabirem za Odvjetnicu i Posrednicu između sebe i Boga. Ti budi Gospodarica moja, Kraljica, Utočište i Obrana moja! Bezgrješna Djevice i mila Majko moja, Tebi prikazujem i darivam tijelo svoje i čuvstva svoja, da budu uvijek čista prema zakonu i nauci božanskoga moga Učitelja i miloga Tvoga Sina Isusa! Tebi, bezgrješna Djevice, prikazujem i darivam dušu svoju, da se uresi krepostima i zaslu-

gama, po primjeru Tvoje prečiste duše! Tebi, Majko moja mila, darivam i prikazujem svoju slobodnu volju, da se ona u svakoj prigodi svetom odvažnošću odluči samo na ono što Bog od mene zahtijeva. Tebi, Odvjetnice moja, darivam i prikazujem razum svoj da uzmognem proučavati i slijediti Tvoje sjajne i svete primjere. Posebno, Posrednice moja, prikazujem Ti i darivam srce svoje da Tebi služi, Tebe sluša, Tebe slijedi! Majko moja mila i dobra, primi me, čuvaj me i štiti me kao stvar svoju! Tvoj sam, bezgrješna Djevice, dušom i tijelom. Tvoj hoću da budem sve dane života svoga, da tako budem Tvoj i za sve vjekove. Amen.

HERBERT MADINGER

SVAKODNEVNO MOLI KRUNICU

Razmatranja

Devetnica Gospi od Svete Krunice

Kod nas se može naručiti i druga lijepa knjižica: "DEVETNICA GOSPI OD SVETE KRUNICE" (Ch. V. Lacey). Sadrži kratka razmatranja i ilustracije uz svako otajstvo svete krunice. Veoma je draga vjernicima. Prevedena je na mnoge jezike i raširena u milijunima primjeraka. Pomaže pobožnijem moljenju Gospine krunice.